

Til § 7.

Denne Regel slutter sig til borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 § 6.

Det Capitel.

Om Straffene.

Ved Spørgsmaalet om Straffene har man maattet tage under alvorlig Overveelse, om de i Lovforslaget foreslaede Straffe ere tilstrækkelige, og om man ikke ved Ophevelse af Legemsstraffen og Krumslutningen vilde berøve Hæren de fornødne Midler til at overholde Mandstugten. Krigsbestyrelsen har imidlertid under Paavirkning af de ovenfor fremsatte Betragtninger med Hensyn til dette Spørgsmaal troet at kunne berolige sig ved det Haab, at Anden i den væbnede Magt vil vise sig at være saa god, at det kun undtagelsesviis bliver nødvendigt at anvende strenge Straffe for at hævde Lovens Herredømme, og at under alle Omstændigheder enkelte af de foreslaede Straffe, Fængsel paa Bånd og Brød, mørk Arrest og staaende Arrest, vilde være tilstrækkelig virksomme til at holde de enkelte gjensidige Personer i Ase. Foraaavdt der dernæst under Krigsforhold skulde opstaa særlige Bannfælgigheder i saa Henseende, har man tænkt sig at kunne samle de enkelte Uforbederlige, der ere til Besvær og endog ligefrem til Skade for Afdelingerne i en særegen Afdeling under streng Opsigt og affondre dem fra de kjæmpende Afdelinger. En saadan Foranstaltning, der maatte kunne træffes administrativt og allerede anvendes under Krigen i 1864, vilde da kun være at betragte som en Commandosag og ikke som en Straf. Benyttelsen af den ved Hærlovens § 44 givne Bemyndigelse til Oprettelsen af en særlig Straffeaafdeling i videre Udstrækning end her angivet, har Krigsbestyrelsen derimod væsentlig af humane Hensyn ikke fundet det rigtigt at foreslaae.

Til § 8.

Blandt Straffene er i Overeensstemmelse med, hvad ovenfor er anført, udeladt Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, Legemsstraf og Krumslutning, men forøvrigt ere Straffene de samme, som for Tiden anvendes (jfr. dog § 18). Om Bøder see § 42 Nr. 3 samt § 196.

Af visse Straffe kan det blive Følgen, at Hæderstegn forbyrdes. Da det imidlertid maa være overladt til Kongen at give Regler for Hæderstegn, vil deriblandt ogsaa kunne tages Bestemmelse om, i hvilke Tilfælde et vist Hæderstegn skal fortabes, og der synes ikke at være Grund til at gjøre nogen Indfrænkning dert ved Lov. Paa det vigtigste Hæderstegn, Dannebrogsmændenes, kan en Forskrift om Tab af Hæderstegn ifølge Dom ikke faae nogen Anvendelse, jfr. Anordn. af 28de Jan. 1809 § 7.

Til § 9.

Efter den nu gjældende Ret dømmes i Hæren ordentligviis ikke til Strafarbejde i kortere Tid end 3 Aar. At dette er forandret til 18 Maaneder, er en Følge af, at Straf af Rottinglag er foreslaaet ophævet. Den efter Forslaget strengeste militære Fængselsstraf for Underofficerer og Menige, 6 Gange 5 Dages strengt Fængsel paa Bånd og Brød, vil efter almindelig borgerlig Straffelov § 28 og dette Forslags § 46 Nr. 7 svare til Strafarbejde i 12 Maaneder. Den i sen med Hensyn til Officerer opstillede Undtagelse er en Følge af, at en Officeer, der har gjort sig skyldig i en saadan Handling, dog umuligt vil kunne bevares for Krigsmagten.

Til § 11.

Henviisningen til Børneplygtloven sigter for Tiden til Lov af 6te Marts 1869 § 3.

Til § 15.

Reglen i sidste Stykke af denne § er stemmende med de gjældende Regler.

Til § 17.

Den indsatte høieste Grad har den Betydning, at naar Forbrydelsen ikke kan affønes